

ανεξάρτητες αυτόνομες αγωνιστικές ριζοσπαστικές
Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις Π.Ε.

ΜΑΗΣ 2015

Πλανόδιοι οργανωμένοι
στον δρόμο
παζάρεναν τις μέρες μας
με αμφίβολα νοήματα
από μελλοντικές αβέβαιες
εποχές...
Τάσος Λειβαδίτης

Να αλλάξουμε ρότα

**Σπάμε
τα δεσμά χρέους,
Ε.Ε., ΔΝΤ και μνημονίων...**

Κάθε μέρα που περνάει, οι «δανειστές», η Ε.Ε., η ΕΚΤ και το ΔΝΤ, ορθώνουν νέους εκβιασμούς, διατυπώνουν νέες απαιτήσεις. Τα θέλουν όλα! Απέναντι σε ένα λαό που πάλεψε και μάτωσε για την ανατροπή αυτών των πολιτικών και με την ψήφο του στις 25 Γενάρη, ανέτρεψε τις κυβερνήσεις και τα κόμματα που εδώ και χρόνια καταδυναστεύουν τις ζωές μας και τον τόπο μας, υψώνουν τον εφιάλτη ενός νέου κοινωνικού αφανισμού. Απαιτούν εδώ και τώρα νέο μνημόνιο, νέα μέτρα κοινωνικής καταστροφής, μειώσεις συντάξεων και μισθών, αύξηση ορίων συνταξιοδότησης, απολύσεις, ιδιωτικοποιήσεις...

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ήδη με την υπογραφή της απόφασης του Γιούρογκρουπ της 20ης Φλεβάρη δεσμεύτηκε ότι θα αποπληρώσει το δυ-

σβάσταχτο χρέος και ότι θα απόσχει από οποιαδήποτε μονομερή ενέργεια κατάργησης της βάρβαρης μνημονιακής νομοθεσίας. Οι πρόσφατες κυβερνητικές δεσμεύσεις για την «έγκαιρη ανταπόκριση απέναντι στις δανειακές υποχρεώσεις» καταδεικνύουν ότι για μια ακόμα φορά καλείται ο λαός να συνεχίσει να πληρώνει με ανυπολόγιστες θυσίες το ληστρικό και τοκογλυφικό χρέος. Ένα χρέος που δεν του ανήκει, δεν το δημιούργησε ο ίδιος και δεν το χρωστά σε κανέναν. Σε αυτή την κατεύθυνση και η **Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου της κυβέρνησης να συγκεντρώσει τα ρευστά διαθέσιμα των φορέων και οργανισμών του Δημοσίου (δήμους, νοσοκομεία, ασφαλή Ταμεία κ.ά.) στην Τράπεζα Ελλάδας**. Απόφαση που είναι **απαράδεκτη** καθώς εξυπηρετεί μόνο την αποπληρωμή του χρέους και δεν πρέπει να εφαρμοστεί. Όμως εξαρχής η στρατηγική επιλογή της κυβέρνησης για επίλυση της κρίσης πάνω στο έδαφος της Ε.Ε και του ευρώ, στο βαθμό που υποτιμούσε το ταξικό ιμπεριαλιστικό περιεχόμενο της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης ήταν προβληματική και σήμερα αποδεικνύονται τα πολιτικά της όρια. **Στο δίλημμα ευρωπαϊκοί κανόνες ή δημοκρατία, η πλάστιγγα**

**ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ
ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΑ
ΜΕ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ
ΣΤΟ ΑΥΡΙΟ!**

*Οι ανάγκες και
τα δικαιώματά μας,
το όχλοιο των οραμάτων μας
δεν μπαίνουν
σε διαπραγματεύση!*

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΟΛΟΥ
ΤΟΥ ΘΕΣΜΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ
ΤΗΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

ΚΑΝΕΝΑ ΥΠΕΡΑΡΙΘΜΟ
ΤΜΗΜΑ

ΑΝΑΚΛΗΣΗ
ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΕΩΝ

Τι σημαίνουν όλα αυτά για τη δημόσια εκπαίδευση

Σήμερα, η κατάσταση της δημόσιας εκπαίδευσης και συνολικά η πραγματικότητα που βιώνουν οι εργαζόμενοι παραμένει δραματική. **Όσο η κυβέρνηση δεσμεύεται ότι θα αποπληρώσει το χρέος και ότι θα απέσχει από μονομερείς ενέργειες κατάργησης της βάρβαρης μνημονιακής νομοθεσίας** και βελτίωσης των όρων διαβίωσης του ελληνικού λαού, **όσο η πολιτική ηγεσία του Υ.ΠΟ.ΠΑΙ.Θ. αρνείται να ανταποκριθεί σε αιτήματα που έχουν οικονομικό κόστος και δεν δέχεται να ξεφύγει από τις μνημονιακές δεσμεύσεις, η κατάσταση δεν θα καλυτερέψει.**

Το πάγωμα της αξιολόγησης, η ακύρωση πλευρών του πειθαρχικού δικαίου, η επαναπρόσληψη των διαθέσιμων-απολυμένων, η κατάργηση της τράπεζας θεμάτων κι οι αλλαγές στο εξεταστικό των μαθητών, αποτελούν νίκες και σημαντικές κατακτήσεις των αγώνων του εκπαιδευτικού κινήματος. Τα μέτρα αυτά δημιουργούν καλύτερες δυνατότητες για την ανάπτυξη του κινήματος και των λαϊκών διεκδικήσεων αλλά δεν ανατρέπουν τη συνολική εικόνα διάλυσης της δημόσιας εκπαίδευσης.

Γιατί αν δει κανείς τι περιέχεται και κυρίως τι δεν περιέχεται στις κυβερνητικές ανακοινώσεις και τα νομοσχέδια, διαπιστώνει ότι τα **μεγάλα προβλήματα της εκπαίδευσης και τα κυρίαρχα αιτήματα του εκπαιδευτικού κινήματος μένουν έξω από το πλαίσιο των μέχρι τώρα κυβερνητικών ανακοινώσεων, τα βασικά στοιχεία του νομοθετικού πλαισίου που οικοδομούν το σχολείο της αγοράς μένουν ανέγγιχτα και το οικοδόμημα στέκει αγέρωχο.** Γιατί με τα νομοσχέδια του Υ.ΠΟ.ΠΑΙ.Θ.

➤ ως προς την **αξιολόγηση** αποτελεί σημαντικό βήμα –κατάκτηση του πολύχρονου αγώνα του εκπαιδευτικού κινήματος– η κατάργηση του Π.Δ. 152/13 για την ατομική αξιολόγηση, του άρθρου 32 του Ν.3848/10 για την αυτοαξιολόγηση και ορισμένων διατάξεων του Ν.4142/13 για την Α.ΔΙ.Π.Π.Δ.Ε. (εξωτερική αξιολόγηση και ατομική αξιολόγηση του εκπαιδευτικού) αλλά **δεν ικανοποιείται το αίτημα του εκπαιδευτικού κινήματος για κατάργηση όλου του θεσμικού πλαισίου της αξιολόγησης.** Η Α.ΔΙ.Π.Π.Δ.Ε. και οι αρμοδιότητές της στην «αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου», τις ηλεκτρονικές πλατφόρμες και την κατάρτιση δεικτών και κριτηρίων γι αυτήν θα συνεχίσουν να υπάρχουν και μετά την ψήφιση του πολυνομοσχεδίου. Όπως συνεχίζει να υπάρχει ο Ν. 2986/02 για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού

για **έγρειε τελικά από την πλευρά των σιδερένιων εντολών της Ε.Ε και του ευρώ.**

Από την άλλη πλευρά, **είναι τουλάχιστον προκλητική και υποκριτική η ρητορική του πολιτικού και κοινωνικού μπλοκ δυνάμεων που εφάρμοσε όλα τα προηγούμενα χρόνια τις βάρβαρες μνημονιακές πολιτικές,** που βύθισαν το λαό στη φτώχεια, την ανεργία και την εξαθλίωση. Πρόκειται γι αυτές τις κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις (ολιγάρχες του πλούτου και των ΜΜΕ, κόμματα της αντιπολίτευσης) που απαιτούν εδώ και τώρα, θρασύτητα και αδίστακτα, την πιο σκληρή εφαρμογή νέων μνημονιακών αντιλαϊκών μέτρων, νέων περικοπών σε συντάξεις και μισθούς, ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου, επαναφορά της αξιολόγησης και των απολύσεων στο δημόσιο, ισοπέδωση των κοινωνικών και πολιτικών δημοκρατικών δικαιωμάτων. Εξυπηρετούν με αυτό τον τρόπο, όχι μόνο τα σχέδια των «δανειστών», της Ε.Ε. και του Δ.Ν.Τ., αλλά και τα συμφέροντα του ελληνικού κεφαλαίου, τραπεζιτών, βιομηχάνων και μεγαλεργολάβων που εν μέσω κρίσης αυξάνουν τα κέρδη τους σε βάρος της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Τι απαντάμε; Στο ίδιο έργο θεατές;

Μετά από πέντε χρόνια καπιταλιστικής κρίσης, είναι πια φανερό ότι, το χρέος αξιοποιείται ως ένα αποτελεσματικό εργαλείο για την επιβολή της ισοπέδωσης των λαϊκών δικαιωμάτων. Μέσα από μνημόνια και δανειακές συμβάσεις και αφού η ανεργία αγγίζει το 30%, οι μισθοί και τα λαϊκά εισοδήματα καταλυστεύτηκαν με τις συνεχείς φοροεπιδρομές, το χρέος εκτοξεύτηκε στα 324 δις ευρώ, στο 180% του ΑΕΠ! Είναι πια φανερό ότι βρισκόμαστε στη δίνη μιας πρωτοφανούς επίθεσης του καπιταλισμού, που θέλει να διασφαλίσει και να διευρύνει τα κέρδη του, από την οικονομική κρίση που ο ίδιος δημιούργησε. Βρισκόμαστε στη δίνη μιας επίθεσης που τσαλαπατά χώρες και λαούς, δικαιώματα και ζωές, με στόχο την επιβολή μιας νέας παγκόσμιας τάξης που θα επαναφέρει τους λαούς, τις κοινωνίες και τους ανθρώπους, σε ένα νέο μεσαίωνα. Η βάρβαρη επίθεση ενάντια στην κοινωνία καθοδηγείται από την Ε.Ε. και το Δ.Ν.Τ., με εργαλείο την τραπεζική κυριαρχία και το ευρώ και αποδείχτηκε ότι δεν έχει τέλος, ότι **δεν θα σταματήσουν, αν δεν τους σταματήσουμε!**

κού και του εκπαιδευτικού έργου, οι διατάξεις του Ν. 1340/02 (καθηκοντολόγιο) για τις (και αξιολογικές) αρμοδιότητες των στελεχών της εκπαίδευσης και το άρθρο 50 του Ν. 3966/11 για την αξιολόγηση των πειραματικών σχολείων. Και βέβαια δεν καταργείται ο Ν. 4024/11 και **δεν επανέρχεται η ακώλυτη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη.** Αντίθετα η κυβέρνηση ανοίγει το ζήτημα της "καλής αξιολόγησης". Ωστόσο, το εκπαιδευτικό κίνημα είναι αντίθετο στην αξιολόγηση και σε κάθε διαδικασία που επιτελεί τις λειτουργίες και το περιεχόμενο της αξιολόγησης, με όποιο όνομα κι αν εμφανιστεί.

➤ για τους **αναπληρωτές** εκπαιδευτικούς αναγνωρίζεται το σύνολο της προϋπηρεσίας για τα έτη 2010-14 (χωρίς όμως να καταργείται η διάταξη που αναγνωρίζει κατ' ανώτατο όριο 7 έτη από το σύνολο της προϋπηρεσίας των αναπληρωτών), καταργείται κατά το ήμισυ ο διαιτητικός αποκλεισμός όσων δεν αποδέχονται την πρόσληψη ή παραιτούνται, αναγνωρίζεται το δικαίωμα των αναπληρωτών σε κάποιες άδειες χωρίς όμως να επεκτείνονται όλα τα δικαιώματα των μονίμων. Και κυρίως **δε δίνεται οριστικό τέλος στην πολυδιάσπαση των εργασιακών σχέσεων στο σχολείο** και την ελαστική εργασία, με τους μαζικούς διορισμούς μονίμων εκπαιδευτικών για την κάλυψη των πραγματικών αναγκών.

➤ για τη **διοίκηση της εκπαίδευσης και τη δημοκρατική λειτουργία του σχολείου,** οι όποιες αλλαγές γίνονται περιορίζονται στο ζήτημα της επιλογής των στελεχών, χωρίς καμιά αλλαγή στις αρμοδιότητές τους και τις αρμοδιότητες του Συλλόγου Διδασκόντων, χωρίς την κατάργηση δηλ. του Ν. 3848/10, του καθηκοντολόγιου, και όλου του νομοθετικού πλαισίου που μετατρέπει το διευθυντή σε manager στα πλαίσια του σχολείου της αγοράς. Σήμερα παρά ποτέ είναι αναγκαίο να ανοίξει η συζήτηση για την **παιδαγωγική ελευθερία και τη δημοκρατική λειτουργία του σχολείου, με ανώτερο αποφασιστικό όργανο γ ι α παιδαγωγικά και διοικη-**

τικά ζητήματα το Σύλλογο Διδασκόντων, ο οποίος πέραν της πρωταγωνιστικής του θέσης σε όλες τις παιδαγωγικές και διοικητικές λειτουργίες του σχολείου, θα εκλέγει και το συντονιστή του: εκπαιδευτικό του σχολείου, αιρετό και ανακλήτο, με ανώτατο όριο θητείας, με διδακτικά καθήκοντα (και γραμματειακή υποστήριξη), με τις ίδιες μισθολογικές απολαβές με όλους τους υπόλοιπους εκπαιδευτικούς. Μόνο έτσι άλλωστε μπορεί να ξηλωθεί οριστικά και αμετάκλητα ο αυταρχικός διοικητικός μηχανισμός, η εκπαιδευτική ιεραρχία που καταδυνάστευσε τη ζωντανή εκπαίδευση και επιχείρησε να επιβάλλει την αξιολόγηση. Από την άλλη, οι παρατάξεις της ΠΑΣΚ/ΔΗΣΥ και της ΔΑΚΕ αναγορεύουν το θέμα και τις μικρολεπτομέρειές του σε κύριο θέμα συζήτησης στο εσωτερικό του κλάδου καθώς ενδιαφέρονται μόνο για τη σωτηρία των μηχανισμών που χρόνια τώρα έστηναν και τη διατήρηση των μελών τους στις στελεχιακές θέσεις.

➤ Για την **ειδική αγωγή** το πολυνομοσχέδιο δεν κατοχυρώνει το δικαίωμα παράλληλης στήριξης σε όλα τα παιδιά που την έχουν ανάγκη, δεν προωθεί την ίδρυση των αναγκαίων νέων δομών και τμημάτων ένταξης σε κάθε σχολείο και δεν αντιμετωπίζει τα εργασιακά προβλήματα των εκπαιδευτικών της και κυρίως το πρόβλημα των μόνιμων διορισμών ενώ η **μετατροπή της πλειοψηφίας των προτύπων σε πειραματικά** δε δίνει οριστικό τέλος στη νεοφιλελεύθερη αντίληψη της αριστείας και ταυτόχρονα δεν απαντά στα εργασιακά προβλήματα των εκπαιδευτικών που υπηρετούν σ' αυτά.

Τελικά τα ανακοινωμένα μέτρα για την εκπαίδευση και η συνολικότερη πολιτική του ΥΠΟΠΑΙΘ μένει μακριά από τα επείγοντα προβλήματα της Π.Ε.

γιατί...

➤ είναι αδύνατο να λειτουργήσουν τα σχολεία τη νέα σχολική χρονιά αν δε γίνουν **μαζικοί διορισμοί εκπαιδευτικών** για την κάλυψη όλων των αναγκών αντί των λιγότερων από 3000 (για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης) που ανακοινώνει το ΥΠΟΠΑΙΘ στη βάση του μνημονιακού

προϋπολογισμού και μιας αντιλαϊκής πολιτικής που στηρίζει τη λειτουργία των δημοσίων αγαθών, όπως η παιδεία, στην ελαστική εργασία και καταδικάζει τους εκπαιδευτικούς να είναι περιπλανώμενοι δούλοι, λίγων μηνών εργαζόμενοι.

- δεν δίνεται απάντηση πότε θα ανακληθούν οι περσινές **συγχωνεύσεις σχολείων** και θα καταργηθεί το **10% της προσαύξησης των μαθητών ανά τμήμα**.
- δεν προβλέπεται κανένα μέτρο για την **κατοχύρωση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών της**.
- δε θεσμοθετούνται οι χιλιάδες αναγκαίες **οργανικές θέσεις** ώστε να διδάσκονται όλα τα διδακτικά αντικείμενα και να λυθούν τα προβλήματα των μεταθέσεων και μετατάξεων εκπαιδευτικών ειδικοτήτων.
- τα σχολεία δεν μπορούν να συνεχίσουν να λειτουργούν χωρίς τη δυνατότητα κάλυψης των στοιχειωδών αναγκών τους, χωρίς τη γενναία **αύξηση των δαπανών για την παιδεία**.

Οι μνημονιακές δεσμεύσεις και η αποπληρωμή του χρέους δεν επιτρέπουν την εφαρμογή μιας άλλης πολιτικής και όσο η πολιτική ηγεσία του ΥΠΟΠΑΙΘ και η κυβέρνηση δεν αποφασίζει να έρθει σε ρήξη με τις πολιτικές που επιβάλλουν η Ε.Ε., το Δ.Ν.Τ. και ο ΟΟΣΑ, το κεφάλαιο και οι θεσμοί του, όσο δεν καταργείται ο μνημονιακός προϋπολογισμός του 2015, λύση δεν υπάρχει (και) για τα προβλήματα της παιδείας. Όσο αρνείται να ανταποκριθεί σε αιτήματα που έχουν οικονομικό κόστος, να συγκρουστεί με τους βασικούς πυλώνες του σχολείου της αγοράς, την παιδεία-εμπόρευμα, τις ελαστικές σχέσεις εργασίας και δεν δέχεται να κινηθεί έξω από τους δημοσιονομικούς περιορισμούς των μνημονίων και τα σχέδια αντιδραστικής αναδιάρθρωσης του κράτους, δεν μπορεί να υπηρξει ένα σχέδιο ενίσχυσης της δημόσιας εκπαίδευσης.

Όχι στο «ρεαλισμό» της υποταγής!

Ταπείνωση και δάκρυα για μια ακόμα δόση ή ρήξη και ανατροπή;

Απέναντι στους νέους εκβιασμούς, στα νέα δεσμά που ετοιμάζονται για τον κόσμο της εργασίας, πρέπει να ανοίξει ένας νέος κύκλος αγώνων, ένας νέος κύκλος άνθισης των εκπαιδευτικών, των εργατικών και λαϊκών αγώνων και διεκδικήσεων. Να πάρουμε την υπόθεση στα χέρια μας, να συγκροτήσουμε ένα πλατύ, ενωτικό, κοινωνικοπολιτικό και αγωνιστικό μέτωπο με ξεκάθαρους στόχους και πρόγραμμα ανατροπής που θα απαιτεί την κατάργηση των μνημονίων, δανειακής σύμβασης και εφαρμοστικών νόμων, θα αρνείται το μονόδρομο της πολιτικής που επιβάλλουν η Ε.Ε., το ΔΝΤ και οι ντόπιοι πολιτικοί εκπρόσωποι του κεφαλαίου και θα οργανώνει το διεθνιστικό αγώνα για ρήξη και έξοδο από την Ε.Ε. και το ευρώ, θα διεκδικεί ξανά το χαμένο πλούτο, θα αρνείται το χρέος, θα απαιτεί τη διαγραφή του και θα επιβάλει την παύση πληρωμής του.

Ο λαός δεν υπογράφει νέα μνημόνια!

Δε δεχόμαστε και απαντάμε με απεργιακές κινητοποιήσεις σε κάθε προσπάθεια συζήτησης και υπογραφής νέου μνημονίου-«συμβολαίου». Νέοι αγώνες, όλο και πιο δυναμικοί, πιο αποφασιστικοί αποτελούν τη μόνη ελπίδα, τη μόνη εγγύηση ότι θα βγάλουμε τη θηλιά του χρέους και των μνημονίων, θα κερδίσουμε τη ζωή που αξίζει σε μας και τα παιδιά μας.

Συμμετέχουμε με αποφάσεις των Συλλόγων μας και στηρίζουμε την Κίνηση για τη διαγραφή του χρέους, οργανώνουμε σχετικές εκδηλώσεις και κινητοποιήσεις μαζί με φορείς και σωματεία.

Για την παιδεία των όλων και των ίσων, των αναγκών και των δικαιωμάτων μας

Όλες οι διεκδικήσεις μας παραμένουν ζωντανές και επίκαιρες! Γι' αυτό χρειάζεται σήμερα, το εκπαιδευτικό κίνημα, να

Να κάνουμε τα αδύνατα δυνατά!

ΚΟΛΥΤΗ
ΦΟΛΟΛΟΓΙΚΗ
ΕΞΕΛΙΞΗ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΟΙ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ-ΚΙΝΗΣΕΙΣ-ΣΥΣΤΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε. γεννημένες μέσα από την καρδιά των μεγάλων αγώνων του εκπαιδευτικού, εργατικού και λαϊκού κινήματος, αποτέλεσαν την "ατμομηχανή" που μαζί με τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς που αγωνιούν και αγωνίζονται, έδωσαν το μαχητικό παρόν σε όλες τις μικρές και μεγάλες μάχες ενάντια στη αξιολόγηση-αυτοαξιολόγηση και το σχολείο της αγοράς, ενάντια στην πολιτική που διαλύει τη Δημόσια Εκπαίδευση, διώχνει τα παιδιά από το σχολείο και στους αγώνες του λαού μας ενάντια στην πολιτική που σπέρνει την ανεργία, τη φτώχεια και την εξαθλίωση, στερεί από κάθε δικαίωμα την εργαζόμενη πλειοψηφία. Κόντρα στις δυνάμεις εκείνες που ξορκίζουν τους λαϊκούς αγώνες, που θέλουν τους εργαζόμενους διασπασμένους και περιχαράκωμένους, που καλλιεργούν την αναρμονία και την ανάθεση θέτοντας το εργατικό-λαϊκό κίνημα σε ρόλο θεατή, συνεχίζουμε τον αγώνα για το Δημόσιο σχολείο και τα εργασιακά μας δικαιώματα. Διεκδικούμε το όραμα του Ενιαίου Δωδεκάχρονου Δημόσιου Δωρεάν Σχολείου των όλων και των ίδων, το δικαίωμα στη μόρφωση για όλα τα παιδιά χωρίς διακρίσεις, για το σχολείο των αναγκών και των δικαιωμάτων της κοινωνικής πλειοψηφίας.

προβάλλει και να διεκδικήσει με τους αγώνες του ένα νέο συνολικό μορφωτικό σχέδιο, ενταγμένο σε ένα γενικότερο κίνημα κοινωνικής χειραφέτησης και ανατροπής, για το ενιαίο δημόσιο δωρεάν δωδεκάχρονο σχολείο, το σχολείο των όλων και των ίδων, το σχολείο της παιδαγωγικής ελευθερίας και της δημοκρατίας, των λαϊκών αναγκών και δικαιωμάτων, το σχολείο που θα πολεμά τις ανισότητες, θα καλλιεργεί την κριτική σκέψη και την ολόπλευρη μόρφωση.

Συγκρουόμαστε με το γραφειοκρατικό κυβερνητικό συνδικαλισμό – Αλλάζουμε τη ΔΟΕ!

Δίπλα στους αναγκαίους κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες που οφείλει να δώσει το εκπαιδευτικό λαϊκό κίνημα είναι αδήριτη πλέον η ανάγκη της σύγκρουσης με τον γραφειοκρατικό-κυβερνητικό συνδικαλισμό που όλα τα προηγούμενα χρόνια με τη δράση του υπονομεύει του αγώνες του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος. Σύγκρουσης με κάθε μορφή κυβερνητισμού στο συνδικάτο, που σιωπά κι αρνείται να οργανώσει μαχητικούς αγώνες με τη δικαιολογία ότι κατανοεί τις δυσκολίες και τις πιέσεις που η (όποια) κυβέρνηση αντιμετωπίζει. Θέλουμε ένα συνδικάτο ταξικό, όχι φορέα υπεράσπισης των κρατικών και κυβερνητικών επιλογών, που θα συγκρούεται με την πολιτική Ε.Ε.-Δ.Ν.Τ.-κεφαλαίου και η δράση του θα καθοδηγείται από τα συμφέροντα των εργαζομένων και των εκπαιδευτικών και όχι από τους κυβερνητικούς χειρισμούς και τις κομματικές προτεραιότητες. Οι Γενικές Συνελεύσεις και οι εκλογές για την 84η ΓΣ της ΔΟΕ και την ανάδειξη νέου ΔΣ της Ομοσπονδίας πρέπει να αποτελέσουν μια τομή για το εκπαιδευτικό κίνημα της πρωτοβάθμιας.

Οι παρατάξεις ΔΑΚΕ και ΠΑΣΚ/ΔΗΣΥ και οι πλειοψηφίες που σχηματίζουν ελέγχοντας τη δράση και τη λειτουργία του συνδικάτου πρέπει να μπουν στο περιθώριο. Οι ΔΑΚΕ και ΠΑΣΚ/ΔΗΣΥ που μέχρι χθες αποτελούσαν τους απολογητές και χειροκροτητές της κυβερνητικής πολιτικής, σήμερα παρουσιάζονται ως όψιμοι αντιμνημονιακοί. Φυσικά καμία αγωνία δεν έχουν για τα καυτά προβλήματα των εκπαιδευτικών και της εκπαίδευσης. Οι "αντιπολιτευτικές"-αντιμνημονιακές

κωρώνες τους ξεστομίζονται αποκλειστικά και μόνο για ψηφοθηρικούς λόγους, για να αθώωσουν τελικά την προηγούμενη πολιτική των κυβερνήσεων που έφεραν το λαό και τον τόπο στη σημερινή κατάσταση. Ένας άλλος αέρας πρέπει να πνεύσει στο συνδικάτο και καθοριστικό ρόλο σ' αυτό θα παίξει η ενίσχυση των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ Π.Ε. Κυρίως όμως, οι εκπαιδευτικοί πρέπει να δυναμώσουμε τις συλλογικές διαδικασίες, να ζωντανέψουμε τους Συλλόγους, να πάρουμε την υπόθεση του αγώνα στα χέρια μας.

Μπροστά στην 84η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ καλούμε όλους τους μαχόμενους εκπαιδευτικούς να στρέψουν οριστικά τις πλάτες τους απέναντι στις δυνάμεις του παλιού κυβερνητικού συνδικαλισμού, τα δεκανίκια των κομμάτων της ολιγαρχίας και του κεφαλαίου (ΔΑΚΕ και ΠΑΣΚ/ΔΗΣΥ) αλλά και να απορρίψουν τις δυνάμεις εκείνες που μέχρι χθες σήκωναν ψηλά τη σημαία των αγώνων για την ανατροπή της μνημονιακής πολιτικής και σήμερα, με πρόσχημα την "αριστερή διακυβέρνηση", επιδιώκουν να μετατρέψουν την Ομοσπονδία σε ουραγό της κυβερνητικής πολιτικής (Ε.Ρ.Α.) ή τις δυνάμεις που στο όνομα της "ταξικής καθαρότητας" προκρίνουν την περιχαράκωση των αγώνων και τελικά τη διάσπαση του εργατικού κινήματος (ΠΑΜΕ).

Απευθύνουμε προσκλητήριο στήριξης και ενίσχυσης του ανεξάρτητου, αυτόνομου, ταξικού, αγωνιστικού ρεύματος των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ Π.Ε. Προσκλητήριο δράσης για ένα Συνδικάτο ισχυρό, μαχητικό και διεκδικητικό.

ΝΕΕΣ ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ

ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ

